

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

ORGANUL

„Reuniunii economice în Orăştie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifă, cu preţuri moderate
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

Organisațiuni economice și școale profesionale.

III.

Și ce bogății și comori neprețuite nu produce și conține solul nostru — atât deasupra, cât și în interiorul pământului? Pădurile noastre de stejar conțin până la 80—90% stejar veritabil, cel mai prețios lemn de muncă din Europa, pe când pădurile din România și din unele părți ale Ungariei abia numai 4—5%, ear' restul masivelor pădurilor se compun acolo din *cer și tufan*, cu totul improprii de muncă și fără nici o valoare industrială. Și totuși noi prin nechibzuință, sub titlu de libertate absolută de pădurit și în lipsă de brănișteri și forestieri, îngrijitorii de această avuție națională, am înlocuit pe multe locuri stejarul prețios prin arini și mes-teceni, bradul și molidul prin fag pădu-cel și plop, ori cu niște ponoare, cari se surpă pe noi de ne îngroapă sub mormanele de petriș al lor fênațele și pășunile cele delicate și mănoase din vale. Pădurile noastre comunale produ-ceau înainte groși și tulpini seculare de mare valoare intrinsecă, azi nu mai dau decât pari, nuiete și mlăjet și prea puține lemne de foc.

Rîurile noastre curg încărcate de nomol gras și gunoiu dela munte și de prin ogrăzile și satele noastre, și nimeni nu le împedecă și abate din cursul lor pentru ale sili să-și lase nămolul gras și gunoiul pe fênațele și pășunile noastre, ca să le fertilizeze. Imbelșugatele și dilicioasele noastre pășuni de munceluri și de munte, ce foloase minime ne dau, în raport cu ceea ce ar putea să dea, când cuintesența dibăciei noastre industriale și a experienței tradiționale se concentrează în cuvintele: »că dacă ai vedea cum se fabrică brânza, n'ai mai mânca din ea«!!

În grădini merele patule reușesc perfect la noi pe la toate satele și regiunile până și pe la casele reslețe, împrăștiate pe cele plaiuri ale munților, și ele sunt excelente pentru export. Tot așa pe alocurea cireșele, vișinile, nucile. Să ne întrebăm acum, câți grădinari și pomologi, câți negustori și comisionari de meserie români sunt între noi, cari să le adune dela micul și marele producător, să le sorteze și expedieze în centrele mari comerciale din țară și străinătate, pentru a obține mai bune prețuri pe ele?

În industria de casă, câte produse ale ei nu se potrivesc pentru comerțul mare și pentru export, și câte din ele nu sunt compatibile de o însemnată perfecțiune, și totuși să ne întrebăm, câte case și firme românești avem, cari să se ocupe cu adunarea, sortarea, apretura lor, și care să le dea ultimul lustru și formă pentru comerțul mare? Nici una!! Trist, dar' așa este, că din 3 milioane de Români nu se găsește între noi nici una două case mari măcar, cari să se îndeletnicească cu aceste perfecționări și exploatarea ale producției noastre naționale.

Și nu că Românul nostru ar fi neapt în industrie și comerț și la îndeletniciri industriale. Pe lângă o industrie de casă foarte bogată și variată, a cărei producțiuni rivalizează cu aceea a popoarelor celor mai culte și industriale, n'avem decât să intrăm în ori și care fabrică și întreprindere industrială dela noi, și vom vedea îndată, că majoritatea uvrierilor sunt Români, și ei sunt mai tenaci și mai iscușiți totodată, căci se inițiază mai curând în operațiunile și serviciile ce li-se cer, și tot ei dovedesc mai multă tenacitate și perseveranță. Cu toate intențiunile vândute ale inițiatorilor, patronilor și conducătorilor fabricii d'a nu primii Români și de-a face de cele mai multe-ori din fabrici stațiuni de maghiarisare, ei nu pot să nu recunoască și aprecieze în curând ap-

titudinile mari și perseveranța muncitorilor români și să le dea preponderanță numerică, ear' prin puținele pretențiuni ce au, ei fac o concurență strașnică Ungurilor, Sécuilor și Sașilor la întreprinderile industriale publice, ca și la cele particulare. Maghiarisarea lor ajunge în curând pe a doua treaptă, în fața durei necesități de a-i avea și a se putea folosi de ei.

Așa este, în toate întreprinderile industriale din țară majoritatea uvrierilor sunt Români, dar' ce folos, că ei nu pot deveni nici-odată independenți și antreprenori în contul și pe risicul propriu. Ei sunt aplicați mai mult numai în posturile mai grele, ordinare și foarte puțin la lucrările mai fine și pur tehnice; ear' în posturile diriguitoare, cari trag salariile, indemnisațiunile și tantiemele cele grase și foarte remunerătoare, în aceste nu se găsesc Români aproape de loc. Capitaliști și antreprenori români în industrie nu se găsesc mai nici-odată, și nici că se pot ridica la aceste din uvrieri simpli. Aceasta din unica cauză, că Românilor le lipsește educațiunea practică, în vederea trebuințelor industriei și comerțului. Puținele școale secundare, ce le avem, sunt menite să dea tinerimii noastre educațiunea generală unică către vocațiunile și ocupațiunile liberale. Și apoi, ce o să faci cu abiturientul de gimnasiu în industrie și comerț? Și ce să faci absolventul de liceu și școale reale și ce să întreprindă, dacă capitalul și experiența îi lipsește?

AGRICULTURA

Sorgul.

Între plantele de nutreț se numără și sorgul, care în România este cunoscut sub numele de mălaiu tătăresc, cum și sub numele de mături. La noi vine înainte sub numele de tatarcă. Măturile cele mai multe ce acum se vând în bolte și sunt foarte răspândite

în orașe și chiar și pe la sate, sunt făcute din sorg, ear' mânușa sau coada lor e din lemn.

În Ardeal se cultivă foarte puțin sorg, numai ici-colea pe de marginea locurilor sămănate cu cucuruz.

În mijlocul Ungariei, pe Alföld, se cultivă în măsură mai mare. În România încă abia acum încep a-i da ceva atențiune. În jurul Bucureștilor se cultivă ca plantă de nutreț pentru bivole.

În țările calde oamenii întrebunțează boabele sorgului ca hrană. La noi aceste boabe se dau porcilor și galițelor. Din cotoarele și spicele sorgului se fac măhuri și perii; ear' în țările calde se face zăhar și spirt.

Mult mai mare însemnătate însă are sorgul ca plantă de nutreț. El izbutește mult mai bine ca alte plante în locurile sêrace și uscate și în timp de secetă nu tânjește ca, s. p., cucuruzul și multe alte plante de nutreț. Dela sorg se iau 2—3 roade pe an. Lui îi umblă mai bine când nu sunt ploii multe.

Până este tinăr vitele și porcii îl mănă cu plăcere, și vacile și bivolițele hrănite cu sorg dau lapte bun și mult.

Pentru-ca sorgul se izbutească cât mai bine, pământul trebuie arat adânc de cu toamnă, ca în chipul acesta să rămână curat de burueni.

Se seamănă pe la sfârșitul lui Aprilie, în Maiu și chiar și în Iunie. Se poate sămăna în rînduri sau prin împrăștiere. Celelalte lucrări sunt ca și la cucuruz,

FOIȚĂ

„Reproducerile“.

Noi la »Bunul Econom« am fost și suntem de acea părere, că dacă nu avem să dăm cetitorilor noștri lucrări literare originale bune, apoi decât să dăm lucrări cât de pocite numai să fie »originale«, mai bine să reproducem din foile și opurile literare ce apar în inima românismului, pe pământul mai norocos și mai productiv al României, ca prin aceste reproduceri să poată gusta și cetitorii noștri din roadele literare alese ce rêsar și să desvoaltă dincolo de munți, între Carpații superbi și rodnicii țermi ai Dunării.

Mulți ne-au luat cam »în zeflema« pentru această procedură a noas-

dacă el se cultivă pentru sămăntă și măhuri.

Când se sămăna în rînduri, depărtarea dintre aceste trebuie să fie 45—50 cm., ear' între fire cam de 30 cm. Boabele să îngroapă la adâncime de 3—8 cm.

Dacă se sămăna pentru nutreț, săpatul dintăi se poate face, dar' nu și săpatul de a doua, și adunatul mușonului în jurul firelor nu e de trebuință. Sămănta sorgului este mai măruntă decât a cucuruzului. La un hectar sunt de ajuns 10 kg., dacă sămăntatul se face cu mașina, în rînduri, 15—20 kg. dacă se sămăna prin împrăștiere.

Sorgul de nutreț se cosește când a ajuns la 1 metru înălțime, râtezându-se mai de sus ca spicoasele. În starea aceasta el este ierbos, și în stare verde animalele îl mănă cu plăcere.

Lăsat să se desvoalte deplin, el crește înalt ca și cucuruzul. În vîrf are un tel de spic, din care se gătesc măhuri și perii.

Măturile cele mai fine se gătesc din spicele tăiate îngrobă după scuturarea floarei.

Sămănta se coace în Octomvrie.

Sorgul de nutreț parte se cosește și se dă în stare verde animalelor, parte se uscă, pregătindu-se ca nutreț pentru iarnă. Înspre toamnă, când el nu s'ar mai putea usca, căci se uscă cu anevoe și numai în căldurile cele mari, să îngroapă prefăcându-se în nutreț murat sau se paște.

De pe un jugăr catastral se pot

tră, că adevărat ne hrănim cetitorii tot cu »reproduceri«, și aproape cu nimic »original«. Azi avem bucuria a putea însemna aici o voce, care prețuește ca și noi, bine, munca noastră. În numărul de Paști (1/14 Aprilie) al »Tribunei Poporului« anume, aflăm o foită sub titlul de mai sus, în care autorul Ch. (Chendi) vorbind de mișcarea literară dela noi, critisează storțările celor-ce voesc cu ori-ce preț a da ceva »original« fie și slab, și laudă chiar pe cei-ce ca noi fac, să dai cetitorilor ceva bun, fie și »reprodus«.

Di Ch. își sfîrșește foiletonul astfel:

Nu voiu încheia reflexiunile aceste înainte de a aminti activitatea inteligentă în această direcție a doi zeloși muncitori în agrul culturii noastre naționale, anume a dlui *Victor Tordășanu* din Sibiu și a părintelui *Ioan Moța* din Orăștie.

lua în anii buni, calculând 2 cosituri, peste 500 măji metriche nutreț verde sau peste 150 măji metriche nutreț uscat.

Această plantă e vrednică a fi luată în deaproape băgare de seamă și a se face încercări cu ea cu deosebire în locurile unde alte plante nu prea izbutesc din cauza secetei. De sigur în multe hotare se află anumite locuri, unde nimic n'ar isbuti mai bine decât sorgul, și nici o altă plantă n'ar aduce așa venit frumos ca el. Agonișiți-vă deci sămăntă și încercați.

Plantele de țesut.

Dintre plantele de țesut, în țeara noastră se cultivă numai cânepa și inul; și chiar și aceste pe zi ce merge în măsură tot mai mică. Pricina este a se căuta mai ales în împrăjurarea, că înainte cam cu o sută de ani au început a se introduce în părțile noastre plante de țesut din țările calde, între aceste în locul prim bumbacul. Această plantă a dat năvală din an în an mai mare și a cucerit pas de pas locul cânepii și inului; astfel că azi țesăturile de bumbac s'au înstăpânit până și în cea mai de pe urmă colibă, ear' cele de cânepă și in, odinioară singurele întrebunțate la noi pentru gătirea albiturilor, mai nu mai ies la iveală. S'ar putea zice, că ele au ajuns a fi nesocotite întocmai ca cenușotca din poveste.

Nu e locul aici să spunem pe lung și larg, cum s'a putut întâmpla această mare schimbare, ce ne costă și pe noi

Di *Tordășanu* are meritul de-a fi introdus un mijloc foarte eficace în scopul răspândirii literaturii și anume lectura publică. În societatea meseriașilor români din Sibiu, de vre-o doi ani încoace, se țin frecvente ședințe, zise literare, unde se cetesc o sumedenie de bucăți literare dintre cele mai alese, un procedeu, al cărui rezultat bun e inevitabil. Dacă în fiecare centru, în fiecare orașel sau chiar sat, s'ar urma pilda dlui *Tordășanu*; dacă în locul numitelor »conferențe« ce se obișnuiau a se ținea mai cu seamă prin »Casine«, dar' cari prin »originalitatea« lor erau de-o sêrbezime extraordinară, s'ar accepta pe toată linia această lectură publică din autorii noștri recunoscuți, ne-am reînoi și am prinde vieață. Ajunge să ne cunoaștem bine literatura noastră; ajunge ca să purtăm în sufletul nostru tesaurul poetic cât îl avem;

Românii zeci și sute de milioane în fiecare an, ear' pe celelalte popoare ale Europei miliarde, adică mii de milioane. Ajunge, credem, să spunem de astădată, că în țările, unde nu e niciodată iarnă, în patria bumbacului, această plantă izbutește de minune, și de aceea se cultivă hotare aproape întregi cu bumbac. Fiind-că el se produce în mare măsură, fiind-că nu trebuie topit ca cânepa și inul, și nu cere nici alte câteva lucrări trebuincioase acestor plante, chiar și adus de peste mări și țări, se vinde mai ieftin ca cânepa și inul. La această ieftinătate contribuie și împregiurarea, că se scarmână, toarce și țese cu ajutorul mașinilor, și numai tortul de bumbac, cumpărat de sătenele noastre, mai ajunge în răsboalele de rînd, în cari se lucră cu migală mult mai multă decât în răsboalele perfecționate, adică mai cu iscusință făcute. Dar' pe lângă ieftinătate țesăturile de bumbac au ajuns să se înstăpânească și mai mult prin frumuseța lor. În privința trăinicieii bumbacul nu ajunge nici pe departe cu cânepa și cu inul. Dar' și țesăturile din aceste plante sunt destul de frumoase, cu deosebire cele de in, astfel că ele ar putea, și ar trebui să-și recâștige earăși barem o parte din locul pierdut. Cămeșile de purtat, ismenele, cioarecii de purtat pentru vară, fețele de masă și de perini, lepedeauăle, merindețele, sacii, desagii, apoi funiile ș. a. lucruri, este în folosul poporului, să și-le gătească din cânepă și in. Căci la din contră, cu ce

ajunge să cunoaștem și vorbim limba dulce în care au scris căpeteniile scriurilor noastre poetice și prosaice, ajung toate astea, pentru-ca să nu ne mai fie teamă de nici o desnaționalizare, pentru-ca să fim imuni față de orice agresiune și atentat la viața noastră națională...

Părintele Moța pe de altă parte și-a propus a înjgheba la Orăștie, în Orăștia cea odinioară atât de vestită prin întâiele tipărituri în limba română, ce se săvârșeau acolo, un nou centru cultural. La »Bunul Econom« d-sa a adaus o parte literară zisă »Spicuitorul«, în care spicuieste din revistele și cărțile apărute în România, lucruri bune și foarte potrivite ca hrană sufletească. Aflu acum, că nisuițele dlui Moța sunt foarte puțin încurajate, că ziarul economic ce redactează, împreună cu adausul literar, sunt în pericol de existență...

s'ar îndeletnici sătenele noastre în timpul iernii? Și unde am ajunge tot numai dând la bani, și pe lucrurile, ce ușor s'ar putea găti la casă? Sigur, că porniri de aceste ne duc la sărăcie, ear' aceasta la robie sau ne îndrumă pe calea pribegiei la America și în alte părți.

Aceasta e pricina, că în anii din urmă cărmuitorii țării noastre au venit la gândul de a încuraja cultura cânepii și inului prin înființarea de fabrici, cari să prelucere aceste plante, fie ca țesături, fie ca funii și altfel. S'au înființat atari fabrici în părțile Crișurilor, în partea de miază-noapte a Ungariei, și în anul acesta în Ardeal, și anume în Săcuime.

Noi însă, fără a aștepta să ne cadă porumb fript în gură, trebuie să ne gândim bine ce facem, să ne răzimăm pe puterile noastre și cu nădejde în D-zeu, să ne punem pe lucru, cultivând cânepă și in barem pentru trebuințele casei, dacă nu și de vânzare, și tot ce se poate găti din aceste plante să se gătească la casă.

Să agonisim răsboale mai spornice ca cele de azi, și cari să facă pânza mai lată.

De asemenea să stăruim pentru introducerea furcilor cu roată, mult mai spornice ca cele obicnuite, ca astfel să înlesnim prelucrarea cânepii și inului.

De sine se pricepe, că întemeierea de fabrici pentru torsul și țesutul cânepii și inului ar încuraja și în părțile noastre cultivarea acestor plante folosi-

E într'adevăr trist. Ne vine să ne întrebăm: ce viață sufletească trăește lumea noastră românească? Ziarele politice să plângă că nu pot exista. Revistele literare nu sunt cetite. Foaia pedagogică din Sibiu a trebuit să moară. »Foaia economică« a lui Moța n'are cetitori. Ei bine, ce cetesc, ce fac, ce gândesc Românii noștri? Sau nu mai cetesc, nu mai fac, *nu mai gândesc nimic?*

Întâlnirea

de

IVAN TURGHENIEF

Intr'o zi de toamnă, pe la mijlocul lui Septemvrie, mă nimerisem într'o dumbravă de mesteacăni. Din zori ploaua merunt. Câte odată ploaia se îngâna cu razele calde ale soarelui; vremea

toare. Plugarii ar avea unde să-și desfacă prisosul cânepii și inului, și pânza astfel lucrată ar eși mai frumoasă și mai ieftină, așa că ar ajunge mai cu înlesnire în folosința tuturor.

Încât pentru cultura proprie a cânepii și inului ar fi multe de zis. Totuși de astădată ne restrîngem la câteva îndrumări mai de frunte

Anume: este de dorit, este neapărat trebuincios, ca acolo unde femeile noastre se îndeletnicesc cu cultura inului și cânepii, să urmeze a se îndeletnici și pe mai departe în măsură mai mare ca în timpul din urmă. Și din cânepă și din in să aleagă și cultive soiurile cele mai alese și mai spornice. Să se facă încercare cu sămînța inului de Riga. Acest soi este cel mai căutat în lumea întreagă. Ear' din felurile soiuri de cânepă să se facă încercare cu cânepa italiană.

ROMUL SIMU

STUPĂRIT

Țineți socoteală de vîrsta matcei!

Stuparii pricepuți știu, că bunătatea stupului atîrnă în mare parte dela destoinicia matcei, și destoinicia acesteia dela vîrsta ei. În anul întâiu și al doilea matca de obicei este în plină putere. În acest timp ea e foarte spornică la ouat și depune peste vară câte 2000—3000 ouă la zi. Prin mulțimea ouălor, albinele să înmulțesc repede,

era nestatornică. Cerul se învălise întreg în nori puhavi și albi; din când în când se lumina și atunci albastrul lui se arăta printre norii împrăștiați curat și desfătat, ca un ochiu frumos. Stăteam tăcut și mă uitam în jur. Frunzișul abia se mișca deasupra capului meu și după bratecul lui puteai cunoaște luna în care te aflai. Nu era tropotul vesel și rîzînd al primăverii, nici șopotul molaric și gureș al verii, nici îngăimatul sficios și răcoros al toamnei târzii, ci era un murmur adormitor, pe care deabia îl puteai distinge. O boare legăna virfurile copacilor. Lăuntru dumbrăvii, muiat de ploaie, schimba mereu fețe după-cum se întempla ca soarele să lucească sau să fie acoperit de nori; uneori se lumina dumbrava întreagă, ca și când tot coperișul ei ar fi zîmbit; atunci trunchiurile subțiri ale mesteacănilor împrăștiați se învăleau de-odată

roiul se întemplă mai de timpuriu, și se agonisesc mai mulți roi dintr'un stup, acești roi sunt mai puternici, alcătuesc mai în grabă faguri și adună miere mai multă, ear' prin aceasta folosul mai mare al stuparului este de netăgăduit, adecă: miere și ceară mai multă, și peste tot câștig mai mulțumitor.

Mai târziu matca își perde din puterea roditoare, oue tot mai puțin și prin aceasta roii se împuținează și slăbesc, deasemenea agonisirea mierei și cerei, și peste tot folosul stuparului.

Dela un timp, în urma îmbetrării matcei, roitul stupului se cioantă cu totul, și ușor te poți pomeni într'o bună-dimineată, că și matca și albinele au perit, ear' în coșniță se află numai faguri plini de vermi. Se întemplă adesea că asupra stupului cu matcă bătrână dau năvală albinele răpitoare și îl nimicesc.

Spre a încungiura aceste urmări păgubitoare trebuie neapărat să se țină socoteală de vârsta matcei. Lucrul e foarte simplu și ușor.

Socoteala se începe astfel: roiul cel dintâi de obicei ese cu matca cea bătrână și în coșniță rămâne o matcă tină. Dacă acest stup ar mai da un roi sau doi, toți aceștia sunt cu matcă tină. La coșnițele mobile însemnările se pot face pe ușa coșniței. La cele imobile, fie de nuiete, de paie sau de papură, se fac pe câte o bucătică de scândură, care se leagă de mânușa coș-

într'un luciș gingaș de mătăsă albă, foile cari zăceau pe jos se împistreau într'o clipă și aurii-împurpurate păreau că ard. Ferega cea creată și frumoasă își îmbrăcase hainele de toamnă, cari străluciau în culoarea viței răscoapte, și cotoarele ei înalte și frumoase se întortochiau și se încolăceau înaintea ochilor.

De-odată toată preajma se albăstri; colorile înfocate se stinseră într'o clipă; mesteacănii se făcură iarăși albi și fără luciș, albi ca neaua care cade și pe care n'a atins-o încă sburdalnică, dar' recea rază a soarelui de iarnă, — și pe furiș, încetinel începă să cearnă și să șopotească ploaea măruntă.

Frunzele mesteacănilor erau încă verzi aproape toate, deși verdele lor începuse binișor să se spălăcească; abia pe ici pe colo zăriai câte un copac mai tiner, care era galben sau roșu

niței sau de altă parte a ei. Pentru matca tină din 1901, adecă matca tină din acest an, s'ar putea nota pe scândurice: M. 1901. 0. a. În anul viitor matca aceasta va fi de un an și se va însemna: M. 1902. 1. a. În celalalt an se va nota: M. 1903. 2. a. Ca să ajungă și anul al treilea, se vor lăsa numai matcele de tot spornice. Cu chipul acesta se poate ținea socoteală de vârsta matcelor, chiar și dacă ar avea sute de stupi.

POMĂRIT

Altoirea sub coaje.

Cu alt prilej am arătat în „Bun. Econ.” cum se face altoirea prin împreunare. Astă dată ne vom întreține asupra altui mod de altoire, a altoirei sub coaje, care se obicinuieste la vișini, cireși, pruni, perseci, migdali și la alți pomi mai grași.

Altoirea aceasta se face pe la sfârșitul lui Aprilie și, fiindcă nu se despica lemnul pomului de altoit, ci se desface numai coaja, și aceasta încă numai puțin, pomul nu se vatemă din cale afară greu, și astfel nu se dă prilej putrezirii.

Prin modul acesta de altoire, mlădița altoită se prinde îngrabă și crește repede.

Se urmează astfel: trunchiul pomului de altoit se râtează ca și pentru altoirea în despicătură, adecă în cur-

întreg; și nu-ți mai puteai lua ochii de pe el, când îl vedeai cum strălucea de înfocat, când razele soarelui băteau fără de veste asupra lui, strecurându-se luminoase prin rociul des de rămurele, cari păreau potopite de o ploaie de schintei. Nici un ciripit, nimic nu se auzia. Toate păsările își căutaseră un adăpost și acum tăceau; deabia din când în când răsuna batjocuritor glăsuțul unui cinteț, cu timbrul lui de zurgălăi de oțel.

Înainte de-a ajunge în dumbrava aceasta de mesteacănii, trecusem cu cânele printr'un ariniș. Mie unul nu mi-s dragi arinii cu trunchiuri vineții și cu frunze de un verde metalic-cenușiu, pe care le înalță cât se poate de sus și le desfac în vèzduh ca pe un evantaliu tremurător; nu mi-e dragă vecinica legănare a frunzelor lor rotunde și murdărite, care atrnă înțepate

meziș sau pieziș, se netezește cu un briceag ager, și apoi se urmează la desfacerea coajei.

Aceasta se face în două feluri. Anume: se despica coaja din sus în jos, atâta cât e de lungă partea cioplită a mlădiței de altoit și deoparte a despicăturii coaja se desprinde dela lemn. Acum se gătește mlădița de altoit, care începând din dreptul unui mugur se taie pieziș, astfel ca deoparte coaja să rămână întregă și deasupra mlădița să aibă umăr. După aceste mlădița se așează cu grije sub coaja desprinsă a trunchiului de altoit, potrivit ca coaja mlădiței să vină înspre coaja trunchiului și tăietura mlădiței cătră lemnul trunchiului, ear' umărul mlădiței să zacă deadreptul pe râtezătura trunchiului, și mugurul să vină înafară. Pe urmă se leagă și unge cu ceară de altoit.

Al doilea mod de altoire sub coaje se face numai desprinzând coaja de lemn, fără însă a o mai despica, și sub ea așezând mlădița gătită, cum s'a spus mai înainte, și grijind nu cumva coaja trunchiului să crepe, nici coaja mlădiței să se despoaie.

Mlădiței de altoit se nu i-se lase mai mulți de 2 sau 3 muguri.

Fiind trunchiul gros, se pot altoi sub coaje la depărtări potrivite două sau trei mlădițe; din mai multe se va prinde barem una, și atâta ajunge.

în cotoarele lor lungi. Arinul e frumos numai câte odată, în seri de vară, când singur și înalt, răznit într'un stufăriș, ține piept razelor învăpăiate ale faptului de seară și strălucește și tremură, învălit din rădăcină până în creștet cu un giulgiu de purpur auriu; — sau în zilele senine și vèntoase, când înfulicat de vènt foșnește și se sbate sgomotos, stând de vorbă par'că cu cerul albastru; atunci fiecare frunză a lui e coprinsă de mișcare și stă să se rupă de ramuri, ca să poată sbura gonind în depărtări. Dar' de obște mie nu-mi place acest copac și de aceea nu m'am oprit să răsufli în pătiniș, căutând să ajung în dumbrava de mesteacănii. Aici m'am așezat sub un arbor cu crengi crescute până jos, care mă puteau feri de ploaie, — și cum mă tot minunam de frumusețea din jurul meu, ațipii și mă fură acel somn scurt, lin și între-

ȘTIRI DE TOT FELUL

Sfintele Paști au fost și în Orăștie așa, precum se vede că au fost pe cele mai multe locuri din țară: cu zăpadă și ploaie. Indesebi din Dumineca Paștilor dela amiază s'a pornit timp foarte rău: ninsoare zdravănă, mestecată cu o ploaie rară și mare. Spre sară coperișele caselor erau coperite cu zăpadă care a stat până a doua zi dimineața. Ziua a doua însă a adus soare și senin și până la amiază pierise zăpada și se uscaseră stradele.

În bisericile românești serviciile sfintei Invieri s'au slujit cu frumos ceremonial, în deosebi în biserica noastră gr.-or. serviciul ambilor parochi a fost mult ridicat prin înălțătoarele cântări ale corului bisericesc. Sunt vrednici de toată lauda bravii nostri coriști (toți țerani), și conducătorul lor, pentru nivelul la care s'au putut avânta în cântarea liturgiei de Dima.

Conferența învățătorească a tractului gr.-or. Orăștie, a avut loc acum Joi și Vineri, participând din 50 de învățători câți se află în tract, 32. Conferența s'a dovedit și aci de un lucru mai presus de îndoială bun. Șase domni învățători s'au pregătiseră cu teme de dezvoltat, prelegeri teoretice și practice (d-șoara M. Racolța, I. Căliman, S. Safta, C. Baicu, I. Branga, I. Fleșeriu). Dacă bine lucrate au fost temele, încât au

mător, pe care numai vânătorii îl cunosc.

Nu pot să spun câtă vreme am dormit, dar' când am deschis ochii, întreg cuprinsul dumbrăvii era scaldat de soare și în toate părțile zăria, printre frunzele cu foșnet vesel, cerul strălucitor în seninătatea lui; norii se împrăștia, izgoniți de vântul sburdalnic; vremea se limpezia și în aer era înprospătarea uscată, care umple inima cu simțiri vesele și care după o zi de ploaie mai totdeauna prevestește o seară liniștită și senină.

Voiam să mă scol și să-mi cerc din nou norocul la vânătoare, când de-odată privirea mea rămase pironită asupra unei figuri nemișcate de om. Uitându-mă cu luare aminte, văzui o țerancă tânără. Ședea la douăzeci de pași de mine. Părea gânditoare; capul îi era plecat și amândouă mâinile îi

dovedit și inteligență și zel la învățătorii noștri, încât îți făcea plăcere să le ascuți, apoi de mare interes era discuția ce se încingea asupra temei și-a predării ei, după terminarea predării. În deosebi participau cu drag și cu interes la discuție dnii inv. N. Herlea. C. Baicu, S. Safta, G. Daniil, A. Basarabă, I. Branga, P. Nicoară, I. Fleșeriu și dl protopresbiter comisar Domșa.

Conferența a ținut două zile deplin, și în jumătatea zilei a doua (ieri, Vineri) după prânz, s'au făcut deosebite propuneri folositoare, spre a fi înaintate consistențelor ca material de studiere.

Folosul conferențelor e evident. Noi dorim cât mai bune rezultate membrilor conferințelor, întru punerea și în practică a celor sulevate în conferență, ca de folos învățământului și creșterii poporului.

Un șarlatan. Pe la Brașov a fost prins prin Decembrie un om bătrân ca mare înșelător. El se da de »sfânt« și proroc și înșela poporul de rând până și-a dat de petec odată.

Asemenea cas ca la Brașov s'a întâmplat și în comuna vecină Orăștiei, C., în ziua a 2 și 3 de Paștile românești.

Un om care întru toate se asemăna celui descris în »Gazeta«, s'a dus Luni după Paști la un om, spunându-i că el vine din România, că e cioban și că un cioban al seu ar fi murit pe la Pui, omorât de tren și a

atirnau pe genunchi; într'o mână, desfăcută pe jumătate, ținea un mănunchiu de flori de câmp, care lunecau pe fusta ei vărgată, de câteori răsuflea. Iia ei albă și curată, încheiată la mâni și la gât, făcea niște cute mărunte și molatice pe trupul ei; niște mărgel mari și galbene îi cădeau în două șire pe gât și pe sîn. Era foarte drăguță. Părul ei frumos și des, bălău-cenușiu, îl purta depărtat la mijloc; și-l pieptenase cu multă grijă și în cozile aduse în formă de semicerc era prinsă o panglică subțire și roșie; fruntea ei albă ca fildeșul era goală. Restul feței era puțin părțit de soare și avea acea culoare aurie-gingășe, pe care o capătă numai o peliță fină. Nu puteam să-i ved ochii, căci nu și-i lua din pământ: dar' puteam distinge bine sprâncenele ei subțiri și arcuite și genele lungi; erau umede. Pe fața ei

rămase de acel cioban 80 oi, multe lăni și burdufi de brânză.

El a venit să dea oile și ce a rămas de cioban de pomană pentru sufletul răposatului și să-i pună pomană, și câte alte minciuni. Omul nostru, un om fruntaș avut, etc. lăcomind după oi, lână, brânză, l-a rugat să le dea lui și la copii lui și l'a omenit pe străin cu câte numai a știut etc.

Dela omul acesta, înșelătorul, câștigându-și cunoștință despre alți oameni lesne crezători, a mers la o femeie fruntașe, dându-se de văr al ei, adevăr cu socrul ei mort și că încă de tânăr a mers în România, unde a aflat o mămăligă de aur, că el mai are în România 1800 oi și 46 cai etc. și acum l'a prins dorul de locul nașterii și rudeni și a venit să-i caute, să se lase lor avuțiile lui, cari fiind bătrân, nu are a le mai folosi mult. Că umblă în haine rele, zicea că de aceea o face, ca să nu fie urmărit de hoți, că are bani de aur, galbeni etc. la sine. Femeia crezând l-a desbrăcat de hainele cele murdare și cu gadine, și l'a îmbrăcat în altele curate și apoi șarlatanul i-a zis să vină cu el la Orăștie, unde a lăsat banii cei mulți, ca să-i aducă cu sacul. Femeia vine cu el, și de-odată el se face nevăzut, pe o stradă a orașului, cu haine curate, săturat de mâncări și beuturi, ear' femeia se reîntoarce cu buzele umflate acasă.

Pune-ți mâna pe el pe unde l'ați prinde după asta.

strălucia în bătea soarelui dira uscată a unei lacrimi, care nu se oprise în mersul ei decât în colțul buzelor. Și buzele-i erau palide. Tot căpșorul ei era drăgălaș; nici chiar nasul, puțin cam gros și bocirnat, nu-i stetea rău. Mai ales îmi plăcea expresia feței; era atât de simplă și atât de blândă, atât de tristă și plină de nedumerire copilărească în fața chinului care o muncea!.. De bună-seamă aștepta pe cineva. Prin pădure se auzi un foșnet. Ea ridică de-odată capul și privi... și prin umbra străvezie luciră în apropierea mea ochii ei mari, luminoși și timizi, ca doi ochi de căprioară. Ea rămase ascultând câteva clipe, cu privirea holbată spre locul de unde venise acel șgomot, oftă, dădă din cap, apoi plecându-se și mai tare, începuse să așeze încetinel florile. Ochii îi erau plânși, buzele îi tremurau cu amărăciune și o lacrimă se rostogoli earăși

„Reuniunea sodalilor români din Sibiu“, dă un concert împreună cu tearu și joc, Duminecă, la 8/21 Aprilie 1901, în sala cea mare dela „Gesellschaftshaus“. Intâiu concertul de 5 puncte apoi se joacă „Drumul de fer“ de cătră 4 d-șoare și 5 domni.

„Hațegana“ institut de credit și economii, soc. pe acțiuni în Hațeg, și-a ținut adunarea generală la 26 Martie 1901 sub presidiul dlui Dr. Gavriil Suci, avocat, fiind notar dl Ioan Muntean, ear' verificători ai procesului verbal dnii George B. Reitescu și Teodor Fagaraș. Prezenți au fost 46 acționari, reprezentând 1140 acțiuni cu 669 voturi.

Impărțirea profitului net de cor. 20.776.96 s'a făcut cum urmează: Dividendă și supradividendă cor. 11.855.41. Fondului de rezervă cor. 2123.—. Scopuri filantropice-culturale cor. 942.05. Tantieme direcțiunii și comitetului de supraveghiere 1349.05. Fondului special de rezervă cor. 2000.—. Tantieme funcționarilor cor. 600.45. Tantieme directorului executiv cor. 424.30. Fondului de pensii a funcționarilor cor. 500.45. Fondului pentru acuirea casei institutului cor. 882.25. Ajutor servitorului cor. 100.—.

Suma destinată spre scopuri filantropice culturale s'a împărțit astfel: Fondului cultural bis. gr.-ort. (6000 cor.) cor. 100.—. Fondului cultural bis. gr.-cat. (6000 cor.) cor. 100.—. Casa

de sub genele ei dese, oprindu-se pe obraz, unde licărea strălucitoare. Astfel trecu multă vreme; sêrmana copilă nu mai clintia, numai din când în când ridica mâna, o lăsa earăși se cadă greoaie... și asculta mereu... Ceva pocni din nou prin dîmbravă, ea tresări. Sgomotul însă nu se opri de astă-dată, se desluși, se apropie, în sfîrșit se auziră niște pași grăbiți. Fata se aieptă timidă; căutătura-i ațintită tremura Era învăpăiată de așteptare. Prin desis se ivi de-odată o figură bărbătească. Privindu-o, ea se înflăcăra din nou, surise veselă și fericită, voi să se scoale dar' șovăi, îngălbeni la față cuprinsă de teamă și aruncă o privire tremurată și rugătoare asupra omului care se apropia și ajuns în fața ei se opri.

(Va urma).

națională, Sibiu, rata a IV-a cor. 500.—. Ajutor bis. române gr.-cat. Sere cor. 25.—. Ajutor școalei române gr.-ort. Baresd cor. 25.—. Stipendiu stud. de II. cl. reală din Deva, Valer Miksa cor. 30.—. Stipendiu stud. de I. cl. gimn. Blaj, George Parou cor. 30.—. Stipendiu stud. de IV. cl. normală Hațeg, Petru H. Balucs cor. 20.—. Stipendiu stud. de VII. cl. reală Sibiu, Victor Pop cor. 52.05. Ajutor tînerului George Novacoviciu cor. 60.—. Total cor. 942.05. Dividenda fixată cu 7% = cor. 7.— de cupon se plătește cu începere dela 1 Maiu a. c., întru-cât permite cassa chiar și imediat după adunarea generală. In direcțiune s'au ales dnii Dr. Leo Parasca și Iulius Popovits.

Călătoria Suveranilor Români în străinătate. M. Sa Regele Carol a plecat Luni, ca de obicei primăvara, la Abazzia, ear' M. Sa Regina Elisabeta merge la Neuwied.

Congres contra beutnrii. In 9 Aprilie n., s'a deschis în Viena sub președința ministrului austriac de instrucțiune Hartel, al optulea congres contra alcoolismului (spirtuoaselor). Congresul a fost deschis de ministrul-președinte Koerber. Ședințele și-le-a încheiat Sâmbătă seara. Noul congres (al nouëlea) se va întruni numai peste doi ani în orașul german Brema.

Taine regești. Din Petersburg se comunică următoarele lucruri interesante: In 6 Maiu anul curent se vor împlini tocmai o sută de ani, de când Țarul Rusiei Paul I. a fost omorît. In urma lui aflară o lădiță de fier încuiată, cu menirea de a fi deschisă numai după o sută de ani după moartea Țarului. Interesanta cutiă se păstrează în palatul dela Gacina. Se zice că Țarul Nicolae II. e foarte curios să știe conținutul cutiei, care deja de o sută de ani stă ascunsă. Cutia după deschidere va fi așezată în arhiva statului.

In posesiunea Regilor Angliei se află un pachet cu mult mai vechiu, pe cari nimeni nu îndrăsneste a-l desface. Pachetul, care-i cu multă îngrijire sigilat, e de pe timpul reginei Elisabeta. Se zice, că în pachet ar fi epistolele de amor ale reginei. Acest pachet îl pot desface numai trei persoane împreună, anume domnitorul Angliei, lordul

cancelar și arhiepiscopul de Canterbury. Persoanele acestea însă până în ziua de azi încă n'au fost de o părere, că adecă să desfacă pachetul. Când unul, când altul a fost contra desfacerei, și astfel pachetul până azi stă nedesfăcut.

„Hondoleana“ însoțire de anticipațiune și credit în Hondol, și-a ținut a V-a adunare generală la 31 Martie 1901 sub presidiul dlui Vasiliu Pipoș, protopresbiter, notar fiind dl Petru Gabor, ear' verificători ai procesului verbal dnii Petru Bêrsăian, Melidon Crainic și Ion Gavrilă. Prezenți au fost 57 acționari, reprezentând 173 acțiuni cu 173 voturi.

Impărțirea profitului net de cor. 2532.10 s'a făcut cum urmează: Dividendă și supradividendă cor. 1625.68. Fondului de rezervă cor. 503.20. Fond special de rezervă (nou înființat) cor. 250.—. Scopuri filantropice-culturale cor. 177.24. Suma destinată spre scopuri filantropice culturale s'a distribuit astfel: Bisericeii gr.-or. din Sêcărêmb cor. 40.—. Bisericeii gr.-or. din Hondol cor. 20.—. Bisericeii gr.-or. din Certeș cor. 20.—. Bisericeii gr.-or. din Bêrsêu cor. 10.—. Biserica gr.-or. din Măgură cor. 10.—. Pentru procurarea de cărți de religie pentru pruncii miseri cor. 40.—. Pentru înființanda reuniune de înmormântare din com. Hondol-Certeș cor. 37.24. Dividendă fixată cu 8%, se plătește cu începere dela 1 Aprilie n. 1901.

In direcțiune s'a ales dl Ioan Lucacel, învățator și proprietar în Balșa, ear' în comitetul de supraveghiere s'au reales dnii Simeon Vlad, Ioan Moța, Elie Piso și ca suplenți dnii Ioan Iancu și Nicolau Fărcaș. Tot-odată s'a hotărît transformarea însoțirii în societate pe acțiuni.

Pentru-ce e sêrac țêranul austriac? La această întrebare revista economică „Deutsche Landwirth“ înșiră următoarele cauze: 1. libera îmbucățire a posesiunii; 2. prețul slab al bucatelor și napilor; 3. munca scumpă; 4. dările și cheltueele grele; 5. procentele ridicate și valuta dublă; 6. Ungaria și încovăierea guvernului. In urma acestora revista „Erdélyi Gazda“ întreabă: „și pentru ce e sêrac industriașul maghiar? Rêspundă cu mâna pe inimă redactorul Wenceslau Hauptvogel.

Dr. George Dubleş, student în drepturi, din Romos (fratele d-lui notar), a fost azi, Sâmbătă în 20 Aprilie n. promovat la gradul de Doctor în drepturi la universitatea din Cluj. Felicităm pe noul Doctor.

Pėjoatul mamei. Un cas înfiorător se anunță din Csanád-Palota. — O mamă tină de acolo și-a înmormântat de viu un copilăș nou născut, pentru-ca sê-și astupe păcatul sêvșit ca fată. Este fiica vèduvei lui Hatabak de acolo, care târziu noaptea și-a înmormântat copilul de viu, în credința, că nimeni nu va afla despre fapta ei criminală. La sèptemâna însè faptul s'a descoperit și bestiala mamă a fost arestată.

Români de laudă. Din Cârțișoara se anunță știrea îmbucurătoare, că mai mulți Români au cumpărat moșia grofească de acolo în extensiune de vr-o 200 jugere, ce prețul de 34.000 fl. Contractul de vindere-cumpărare s'a încheiat zilele trecute.

Un nou volum de poezii de George Coșbuc. Aflăm cu cea mai mare plăcere, că eminentul nostru poet, dl George Coșbuc, aranjează pentru tipar un nou volum de poezii, care va fi gata la vară. Această colecțiune cuprinde cele mai noue poezii ale autorului, scrise la București și publicate prin diverse reviste, unele nepublicate încă nicăiri.

Spre America! Duminecă au trecut prin gara de nord din Budapesta patru sute șeptezeci și cinci de emigrați din Ungaria, unii pentru Germania, ear' partea cea mai mare pentru America. Emigrații sunt de prin ținutul Bacica și de pe la Seghedin.

20.000 coroane bisericii din Bavaniște. Ziarul unguresc „Délvidéki Lapok“ publică știrea, că un bogat proprietar din comuna Bavaniște, anume Ața Paniu, răposat de curând, a dăruit prin testament suma de 20.000 cor. ca fond pentru biserica gr.-ort. de acolo. Generosul testator a pretins în schimb numai atâta, ca preotul sê-i pomenească numele totdeauna la serviciul divin în Dumineci și sèrbători.

După-cum aflăm, în Bavaniște, comună mare, situată între Panciova și Cubin, sunt Sèrbi și mulți Români; dintre Români însè mulți sunt azi sèrbisaiți. Și nu e mirare, — ni-se scrie, —

deoare-ce în biserică e limba slavonă, ear' în școli — limba sèrbească.

Animalele domestice în România. În „Monitorul Oficial“ de Vineri au apărut tabelele rezultatelor provisorii ale numărării animalelor domestice din Decembrie 1900. Datele provisorii sunt așezate în 3 tabele: primul cuprinde cifrele țerei întregi, al doilea se referă la comunele rurale, cel de al treilea numai la comunele urbane. După această statistică, rezultă, că în Decembrie 1900 în toată țeara se aflau: 864.746 armăsari, cai, iepe și mânzi, 6.967 asini, 500 catări, 24.453 tauri, 1.12.512 boi și juncani, 380.448 vaci cu lapte, 370.555 vaci sterpe, 359.899 mânzați și mázate, 285.479 viței și vițele, 5.514 bivoli, 25.706 bivolițe, 10.476 mălaci și malace, 266.382 berbeci, 79.231 berbeci bătuți, 5.032.270 fătătoare, 350.233 oi sterpe, 909.094 cârlani și cârlane, 12.607 țapi, 219.016 capre, 69.029 vierți, 583.790 scroafe, 783.751 mascuri. 273.340 purcei de lapte, 299.077 stubeie românești și 7141 uleie sistemice.

E în deoște cunoscut atât în patrie cât și în afară, că sèmențele economice și de grădină ale lui Mauthner sè liferează pe de trei ori atâtea ca alte sèmențe. Indeseb excelente sunt sèmențele impregnate de napi ale acestei firme, provèzute ca marcă cu o stea, care nu e a sã confunda cu alte marce asemnătoare și totuși neconținând sèmențe de napi impregnate. Sèmențele lui Mauthner sunt de un preț neîntrecute și economii fac foarte bine dacă își procură sèmențele dela E. Mauthner (Budapesta).

6-8

Moartea tainică a unei fete frumoase. Din Przemisl se anunță, că înainte c'o sèptemână locuitorii unei case au auzit o pușcătură în locuința unui sublocotenent dela regim. 58. Intrând în odaie, au aflat moartă pe o fică de frumșetă rară. Inima îi era străpunsă de un glonț, lângă ea se afla un revolver. Numele ei este Maria Kos, fata de 17 ani a unei spălătorese. Fata avea relații cu oficerul și 'n cele din urmă douè sèptemâni nu s'a mișcat din locuința lui. Cei ai casei spun, că fata era adeseori cercetată de un alt oficer. Din toate semnele se conchide, că fata nu ședea acolo de bunăvoie, ci era închisă. Nu se știe însè, dacă o mână ucigașă i-a stins viața, ori că ea însași si-a făcut sfîrșitul. La secționare s'au produs mari deosebiri de vederi între medicii militari și civili.

Cei din urmă susțin, că este eschisă sinuciderea, medicii militari afirmă din contră, că e eschis un omor. În urma aceasta s'a cerut părerea facultății medicale dela universitatea din Lemberg. Cercetarea o încurcă împrejurarea, că sublocotenentul în locuința căruia s'a întemplat casul misterios, a dus cu sine revolverul la casarmă și numai mai târziu l'a predat autorităților.

Comitetul de redacție:

Președinte: **Dr. Ioan Mihu.**

Membrii: **Dr. St. Erdelyi, Ioan Mihaiu Danil David și Constantin Baicu.**

Din însărcinarea Reuniunii Economice, pentru editură responsabil: **Ioan Mihaiu.**

Redactor respons. **IOAN MOȚA**

Sz. végrh. 43—1901.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhirrè teszi, hogy a szásvárosi kir. járásbíróság 1897 évi 7407 számú végzése következtében Dr. Draia Eneas ügyvéd által képviselt „Ardeleana“ tpénztár javára Kázan luon lui Enais és t. ellen 40 kor. 40 fil. s jár. erejéig 1898. évi szeptemb. hó 14-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le foglalt és 630 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák és sertések nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. járásbíróság 1901. évi V. 11/2 számú végzése folytán 20 kor. hátralekos tőkekövetelés, ennek 1899. évi december hó 7. napjától járó 8% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 40 kor. 80 fill.-ben biróilag már megállapított költségek erejéig Máda községben végrehajtást szenvedők lakásán leendő eszközlésére **1901. évi április hó 19 napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyógyon, 1901. évi április hó 6. napján.

RUSZULY IMRE,
kir. bírósági végrehajtó.

SCÂNDURI ȘI LEMNE DE ZIDIRI ȘI ȚIGLĂ DE COPERIT!

Cel mai bogat deposit de **scânduri**, precum și de **lemne de tot felul trebuincioase la zidiri**, cum sunt grinzi, tălpi, căpriori etc. este în Orăștie și Deva, depositul subscrisului.

Arangeat de nou, și provăzut cu bogat material, garantat de calitatea cea mai bună, imbiu onorațiilor cumpărători material bun, *cu cele mai ieftine prețuri posibile!*

Asemenea am în deposit **țiglă de coperit** din renumita fabrică a lui **Ugron**. Țiglă groasă cu dungi ce se încheie una într-alta și țiglă simplă. Amândouă felurile foarte trainice și cu prețuri moderate.

Cu toată stima

Ignatz Kotzander

—
*În Orăștie: în grădina dlui C. Baicu, peste drum
dela moara orașului!*

Sz. 2169—1901. tkvi.

1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

A hátszegi kir. járásbiróság mint telekvi hatóság Muntján Vasília Dény Dr. Suciú Gábor ügyvéd által képviselt vhaítatónak Vulk Gyorgye végrehajtás szenvedő elleni ügyében közhírré teszi, hogy végrehajtónak 62 korona 40 fill. tőke ennek 1892. évi január hó 1. napjától járó 5% kamatai 39 kor. 20 fill. eddigi megállapított per és végrehajtás valamint a jelenlegi 17 kor. 30 fill. és még felmerülendő költségek iránt úgy a csatlakozottnak kimondott szacsali gör.-keleti egyháznak 107 kor. 72 fill. s jár. és a m. kir. kincstárnak 52 kor. 20 fill. s jár. iránti követéseik kielégítése végett Vulk Gyorgye végrehajtást szenvedőnek a dévai kir. törvényszék, hátszegi kir. járásbiróság területéhez tartozó Szacsal községi 5 sz. tjkvben A † 17, 20—22 rdsz. alatt felvett ingatlanait rendszámokénti részletekben az egyidejűleg kibocsátott árverési feltételekben részletezett összesen 738 koronát tevő kikiáltási árban az **1901. évi május hó 28. napjának d. e. 10 órakor** Szacsal községnek előljároja házánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek esetleg a kikiáltási áron alul is el fogja adadni.

Árverelni szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlanok kikiáltási árának 10% készpénzben vagy ovadéképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni a vagy annak előzetes birói letétbe helyezését tanusított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár felerészét az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 30 nap alatt, a másik felerészét szintén ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt az árverés napjától járó 5% kamataival együtt szabályszerű letéti kérvény mellett a hátszegi kir. adóhivatal mint birói letét pénztárnál befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni.

Kelt Hátszegen, 1901. évi február hó 28-án.

FEHÉR, kir. albiró.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE

Capital social: cor. 500.000. Fonduri de rezervă: cor. 275.000

(92)

Depuneri: cor. 1,750.000.

22—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;	4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5 1/2, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;	5) arăndează și exarăndează realități;
3) cumpără și vinde realități;	6) cumpără și vinde efecte publice;
	7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3, 4, 5.

Ori-ce atacere se poate rezolva verbal în biroul institului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1901.

Direcțiunea.

Insertiunile și reclamele sunt sufletul comerului!

Insertiuni și reclame cu prețuri moderate se primesc la administrațiunea foii „Bunul Econom“.

„Minerva“

Institut Tipografic

Orăștie.

Se recomandă a executa următoarele :

Opuri, Broșuri și Placate

Bilete de logodnă și cununie

Carte și epistole

☆ Circulare & preț-curenturi

Note, Bilete de visită după plac și cerere

Registre și imprimate

Anunțuri, Compturi și Adrese.

Bilanțuri etc. etc.

Această tipografie e provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și sînd bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, e pusă în pozițiune de a pute executa ori-ce comandă prompt și cu cea mai mare acurateță!

Comandă din afară se efectuează repede!